

[Poul H. Møller]

ved juletid som følge af de utilsigtede virkninger af loven, vil kunne nå så betids frem og forslag derom altså være fremsat måske allerede i løbet af oktober måned, at det kan have indvirkning på den kommende jul og nytår i indeværende år, således at de ting, der skal rettes, kan nå at blive rettet, og således at der ikke opstår den situation, som vi var vidner til ved sidste jul, i 1979.

Derfor må vi stemme såvel imod selve forslaget som imod det stillede ændringsforslag.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal sige til hr. Arne Melchior, at jeg gerne over for folketinget vil bekræfte det, jeg har sagt i arbejdsmarkedsudvalget, om, at de ændringer, der skal til i § 85 a, vil blive forelagt folketinget i så god tid, at de er trådt i kraft inden næste jul-nytårssituation, altså inden situationen jul-nytår 1980. Jeg skal også gerne love, at de partier, der står bag regeringens holdning i denne sag, vil blive indkaldt til en drøftelse, forinden forslaget behandles i folketingsalen.

Så vil jeg gerne gøre en bemærkning til hr. Enggaard. Hr. Enggaard brugte vist det udtryk, at problemet med denne ordning var, at arbejdsministeren administrativt havde ødelagt en i øvrigt positiv og god ordning. Jeg tror, hr. Enggaard med denne udtalelse gør mig for megen ære. Det er ikke arbejdsministeren, der alene har fastsat disse regler; de er fastsat i overensstemmelse med loven – på dette punkt er jeg enig med hr. Glistrup – efter en nøje vurdering fra arbejdsmarkedets parter side i landsarbejdsnævnet; det er det, der er sket i denne sag. Det må også være naturligt, at arbejdsmarkedets parter inddrages med henblik på at få løst de konkrete problemer, der er opstået ved ordningen.

At der er opstået problemer med ordningen, vil jeg gerne bekræfte over for folketinget. Jeg synes på en måde ikke, der er noget overraskende i, at vi ind imellem oplever, at en lovgivning, som gennemføres med den rigtige hensigt og det rigtige sigte, i sin praktiske udformning viser sig at indeholde problemer, som folketinget efterfølgende må korrigere. Jeg synes, det må være en normal procedure, og jeg synes ikke, der er noget forkert ved at indrømme det, hvis der er blevet begået fejl ved den praktiske realisering af en i øvrigt rigtig tankegang.

Så skal jeg sige til hr. Glistrup, at alle ryfter om, at hr. Glistrup skulle være faldet af på den, efter det betænkingsbidrag, fremskridtspartiet nu har afleveret, må forstumme. Jeg mindes ikke at have læst et stykke så veloplagt prosa som det, fremskridtspartiet har afleveret til betænkningen. Der siges her bl. a.:

»Når § 85 a's fans skal forsvare deres skamridt af arbejdsløshedsloven, forfalder de da også altid til i virkeligheden meningsløse gloser som »omgåelse«, »misbrug« og »fiduser«. Det er følelsesbetonede skældsord, som enhver taler kan få til at omfatte alt eller intet efter eget behag, men de indeholder ikke reel argumentation for en snus tobak. At de er § 85 a-folkenes eneste forsvarsskance efter lang og indgående debat om emnet, viser, at § 85 a er en fejlkonstruktion.«

Så tales der om »en typisk konfrontations-situation mellem fremskridtsideologien og gammelpartilinen«, og så siger man fra fremskridtspartiets side, at

»Z-løsningen . . . «

– det lyder helt truende –

»Z-løsningen er at hugge gordiske knuder over ved at fjerne specialrestriktionsordninger, . . . «.

Hvad er det, hr. Glistrup prøver med alle disse mange og måske lidt usædvanlige, men meget veloplagte gloser at sige? Hvad er det, hr. Glistrup siger? Hr. Glistrup siger, at hvis en lovgivning er vanskelig at kontrollere i praksis, skal man ikke prøve at ændre den sådan, at den bliver effektiv; man skal ophæve lovgivningen.

Lad mig som eksempel nævne skattekontrollovgivningen. Enhver ved, at den er meget svær at få opfyldt i praksis, men jeg tror, de færreste ville mene, at man for at løse problemerne på dette konkrete område hellere helt skulle opgive at have nogen form for kontrol med skattelovgivningen.

§ 85 a er kontrol med arbejdsløshedslovgivningen. Det er et forsøg på at kontrollere, at arbejdsløshedslovgivningen ikke bruges til utilsigtede virksomhedstilskud. Det kan ikke være i lovens ånd, og jeg tror ikke, det er i overensstemmelse med folketingsflertallets opfattelse, at skatteyderne via arbejdsløshedslovgivningen skal finansiere helt normale lukninger og afbrydelser af virksomhedernes produktion i forbindelse med helligdage.